

Sygn. akt II K 782/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2019 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku w Wydziale II Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Sosnowska

Protokolant: Małgorzata Kwasigroch

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20.02.2018 r., 16.05.2018 r., 6.06.2018 r., 14.11.2018 r., 9.01.2019 r., 19.03.2019 r., 17.04.2019 r., 11.06.2019 r., 26.06.2019 r.,

pod nieobecność Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Elblągu,

w obecności oskarżycielki posiłkowej A. K.

sprawy przeciwko

M. B. synowi C. i W. z domu D., urodzonego (...) w G.

oskarżonemu o to, że:

w dniu 6.09.2015 r. w G. będąc zatrudnionym w (...) Sp. z o.o. w G. w charakterze lekarza, pełniąc tego dnia obowiązki lekarza nadzorującego dyżur nad G.-Położniczą Izbą Przyjęć Szpitala (...) Sp. z o.o. Szpital (...). W. w G., sprawując opiekę lekarską nad pacjentką A. K. będącą w trakcie porodu, nieumyślnie naraził dziecko A. Z. K. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, w ten sposób, że zaniechał osobistego zbadania pacjentki i dokonania oceny jej stanu oraz stanu płodu oraz nie zapoznał się osobiście z zapisami kardiologicznymi i nakazał oczekiwanie na swojego zmiennika, a w konsekwencji nie podjął decyzji o resuscytacji wewnątrzmacicznej płodu i natychmiastowym zakończeniu ciąży pomimo przedłużającej się deceleracji tętna płodu, w konsekwencji czego Z. K. urodzona została poprzez cesarskie cięcie w stanie niedotlenienia okołoporodowego - zamartwicy urodzeniowej,

- tj. o czyn z art. 160 § 2 i 3 k.k.

I. ustala, iż oskarżony M. B. dopuścił się zarzucanego mu czynu, czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 160 § 2 i 3 k.k. i uznając, że wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, zaś postawa, właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia oskarżonego uzasadniają przypuszczenie, że będzie on przestrzegał porządku prawnego, na podstawie art. 66 § 1 k.k. w zw. z art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne wobec oskarżonego warunkowo umarza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

II. na podstawie art. 67 § 3 k.k. zobowiązuje oskarżonego do zapłaty na rzecz pokrzywdzonej Z. K. kwoty 20.000 zł (dwudziestu tysięcy złotych) złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;

III. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k. w zw. z art. 629 k.p.k., i art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem opłaty oraz w całości pozostałe koszty sądowe.